

az 1883-ban jogosított virilisek névjegyzéke összeállítására háromtagú bizottságot küldjön ki. Ezzel egyidejűleg a polgármester hivatkozva arra, hogy az 1871. XVIII. t. ez. 37. §-a értelmében minden 160 lélek után egy képviselő választandó, minthogy a legutóbbi népszámlálás szerint a városban 15,237. lakos él, e szerint a képviselők száma 152-re kiégszítendő. Kéri tehát a közgyűlést, hogy a képviselők mostani 132 számát fele részben 10 virilis, fele részben 10 választott, összesen tehát 20 taggal emelje fel.

A közgyűlés ezt elfogadta akkép, hogy a virilisek névjegyzékének összeállítására kiküldendő bizottság bízott meg az erre vonatkozó törvényszerinti eljárással, azon utasítás mellett, hogy az eddigi 86 virilisekhez adó mennyiség arányában 10 birtokost, a választottak között pedig mindegyik választó kerületből a sorban levő 10 póttagot vegye számba. A választók népességéhez viszonyított arányban: az I. kerület 2, a II. kerület 2, a III. kerület 2, a IV. kerület 1, az V. kerület 1, a VI. kerület 2 választott póttagot ad a képviselő testülethez. A névjegyzék összeállítására kiküldött bizottság tagjai Dr. Babó M. főjegyző, Tegzes Ignác és N. Károly József.

Következett az árvaszék szabályszerről a talalkitási tárgyalásnak feltárási átiratát s az erre vonatkozó szakosztályi javaslat tárgyalása. Az általunk már ismertett javaslat és költségvetés minden változtatás nélkül elfogadtatott. E szerint az árvaszék legközelebb újja szerveztetik, elnöke lesz a polgármester, előadó a főjegyző, tagjai a közgyűlés által választandó ülnökök és kiküldöttek. A hivatal segédszemélyzete állandó egy könyvvivőből és egy írónkból, ki egyszerűs mind kiadó is. Évi költségvetése 1200 frt; ez évben az átmeneti költség 300 frt.

Ez alkalomból Péter Dénes indítványozta, hogy az árvaszék kiadásainak némi fedezésül, „tárgyalási díj” címűen a hagyaték tárgyalásokért bizonyos összeg zedések oly esetekben, midőn a hagyatéknál nagykorúak is érdekelve vannak. Ez indítvány elfogadtatott; a határozat azonban megerősítés végett a megyéhez fölterjesztendő.

A községi iskola költségvetése elfogadtatott azzal a megjegyzéssel, hogy a kiadások rovataiban fűtésre 300 frt felvételnél rendeltetett s így az összes hiány 1184 frt 75 kr., melynek fedezése végett, mint említettük, fölterjesztés tétetik a közoktatásügyi miniszterhez.

A közgyűlés negyedik tárgya volt Mécsöly István indítványa a községi iskola megszűntetése tárgyában. Erre vonatkozólag a szakosztály javaslata az volt, hogy a községi iskola adassék vissza a reformált egyháznak.

Az iratok felolvastatván, Dr. Babó Mihály főjegyző indítványozta, hogy mielőtt a közgyűlés a tárgyból végleg határozná, átiratilag szólíttassék fel a ref. egyháztanács, hogy az esetre, ha az átadást a közgyűlés kimondaná, hajlandó-e a nevezett iskolákat átvenni és mint felekezeti intézeteket fenntartani.

Tóth János és Péter Dénes a községi iskolát minden körülmények közt fentartandónak vélik.

A közgyűlés elfogadta a főjegyző indítványát, minek folytán a polgármester ez értelemben legközelebb átiratot intéz az egyháztanácsához.

Következett a pestmegyei tanfelügyelő megkeresése a Harka pusztán felállítandó puszta iskola segélyezésére tárgyában. Az átirat tudatja a város hatóságával, hogy a Tázlár községhez tartozó Harka pusztán tervbe vett községi elemi népiskola számára Hofmeister testvérek harkai nagybirtokosok két holdnyi területet ajánlottak fel. Minthogy az iskola építése, felszerelése és tanítói tartása tetemes összeget fog igénybe venni, tekintettel arra, hogy a felállítandó iskolát a szomszédos halasi puszták: Tajó, Bodoglár tanköteles gyermekek, kik eddig rendszeres oktatásban iskola és tanító hiánya miatt éppen nem részesülhettek. Kéri a tanfelügyelő a város közönségét ez

iskola segélyezésére. A polgármester 300 frtot hozott javaslatba, a közgyűlés azonban ez indítványt egyhangúlag elvetette, azon indokból, mert a felállítani célozott iskolát halasi illetőségű gyermekek az illető halasi puszták távollága miatt igénybe nem vehetik.

A napirend utolsó tárgya volt a ref. egyház körvénye a vasútvonal által elfoglalt temető terület kárpótása tárgyában. Erre vonatkozólag a szakosztályi javaslatát, (hogy t. i. megvárando az egyház felterjesztésére hozandó miniszteri határozat), a közgyűlés meejgyezés nélkül elfogadta.

Ez ügyből kifolyólag Dr. Babó Mihály főjegyző mint városi képviselő a levéltárba vonatkozólag legújabbban tett nyilatkozatok folytán következő indítványt terjesztő a közgyűlés elé:

„Minthogy egyrészt a polgárság jogos érdeke, más részt pedig az előjáróság jó hírneve, de főleg a városi levéltárnak megbízhatósága és tiszta kezűsége megköveteli, hogy a gyanúsításoknak eleje vétsessék, végre mert a levéltárnak, illetőleg a benne elhelyezett okmányoknak a jog érvényesíthetősége kihatott kétségbe vonni nem lehet, indítványozza a következőket:

Mondja ki a közgyűlés, hogy a városi levéltár rendezése azonnal megkezdendő s annak szakértő egyén által való eszközöltetésére az előjáróság illetőleg a tanács feljogosítottatik.

Az indítvány indoklásul a fentiekben kívül felhívja azon körülményt, hogy a levéltár rendezésével eleje vétetnek a gyanúsításnak s többé a múltban netán elkövetett hibák és mulasztásokért a mostani s a még ezután következő előjáróság (mely a múltért felelőssé nem tehető), személyes tekintetéből sem lesz gyanúsítható, mivel tudva levén, hogy a levéltárban mily okmányok vannak elhelyezve, az ellenőrzés gyakorolható.

Az indítvány egyhangúlag elfogadtatott; Gál Lajos és Turóczy István felszólalására a polgármester megjegyezte, hogy a tanács által a munkálatra pályázat fog hirdetni akként, hogy a levéltár rendezőjének a levéltárnoki állás a rendezés befejezte után kilátásba fog helyeztetni.

Végül Turóczy István városi levéltárnok ez alkalmat felhasználandó ünnepélyes kijelentést tett arra vonatkozólag, hogy az ő kezelése alatti levéltárból semmiféle irat vagy okmány el nem tűnt. Nézete szerint legnagyobb baj az a levéltárnál, hogy eddigelé szakszerűleg rendezve nem volt s így megtörténik, hogy egyes keresett okmányok azonnal nem találhatók fel benne s esetleg később kerülnek elő. Részéről szintén üdvösköni tartja azon határozatot, hogy a levéltár végre szakszerű rendezésnek vetessék alá.

A közgyűlés Turóczy kijelentéseit helyeslő tudomásul vette.

Ezzel a napirend kimerítetvén, a gyűlés befejezetett.

A kunok történetéből.

A magy. tudományos akadémia a hó 12-én tartott ülésében (II. osztály), Gyárfás István érdekes felolvasást tartott a kunok eladatásának történetéről.

Gyárfás István a kunok történetéből a XVIII. század első felének állapotait adta elő. Ekkor került a Jászkunország a német vitézi rend utóbb a pesti rokkantak háza alapítványának földesuri hatalma alá s 43 évig tartott ez az idegen hatalom fölöttük. A kunok országos nemesek kiváltságaival bírtak IV. László óta. Robotot, jobbágyi szolgálatot nem teljesítettek, harminczadot, vámost nem fizettek. Hanem mikor I. Lipót kincstárát a török és francia háborúk teljesen kimerítették, akkor a kincstári birtokok eladására gondoltak. A Jászkunorságot is kijelölték az eladásra; s habár az eladás késétt is, de nem maradt el. A karlovczi béke után elrendelték a Jászkun-kerület összeírását, az 1699-ban meg is történt a földesuri jog alapján. 1700-ban megbecsülték.

A kunok hiába gyűléstek Sötét Ferenc alkapitány alatt hiába fenyegetőztek, hogy tá megesen kiköltöznek inkább, minsem jobbágyi állapotot fogadjanak el. A bécsi kormány önkényintézkedett. Vevő grantát, a német vitézi rend lépétt föl 1700-ban; még Szolnok városát is összeírták, mert a rend egész fejedelemeséget akart itt alapítani. Lipót százszor forinttal volt adós a rendnek, s minden kiváltságokat megadott a rend nagymesterének. Kolonics esztergomi érsek is vetőárul jelentkezett, mert a kincstár adása volt 250,000 frttal a néhai Széchenyi érsek alapítványának. A Jászkunország — természetesen az országgyűlés beleegyezése nélkül — fél millió forintban állapított meg, a 1702. márczius 22-én a királyi adománylevel ez adás-vevésről kiadott a rendnek. Tizenhét népes község, s 66 pusztát jutott a rend birtokába. A rend teljes földesuri jogokat nyert, sőt magasabb jogokkal bírt, mint a legfőbb méltóságok, mert egy bíróság — élé sem tartozott, — hanem egyenesen a király alatt állt. A nagymester „princeps” címzet viselt. Egész idegen fejedelemeség készült itt alakulni. Esterházy Pál nádor, ki méltóságánál fogva a kunok bírása volt, felszólalt a jogain ajtett sérelmek miatt; az országgyűlésen is megindultak a sérelmes kifakadások a kunoknak örök áron eladása miatt. Ezalatt behelyezte magát jogaiba a német hatalom s egész szigorral kobozott el minden kiváltságot és szervezkedett a jobbágy-gyarmatban. Alatta a jászkunok 29 évig jobbágyoskodtak. Jászberényben azékelt a rend igazgatósa. A kerületeknek 25000 forintnyi bért kellett fizetni évenként. A törvénykezést a szomszédos megyékből meghívott táblabírók gyakorolták. Az adminisztrátor fejedelmi hangon beszélt és adta ki rendeleteit.

Hanem a civilizátorok kevés ideig maradhattak a jászkunorságot birtokában. Rákóczy zászlói feltűntével a kunok tömegesen álltak a zászló alá, részt vettek Rákóczy hadjárataiban. A német rend azonban a császári sereget segítette s így a jászkun csapatok több ízben saját földesuraik ellen esatáztak. Ekkor Rákóczy hazárdulónak nyilatkozta, hogy a német vitézi rendet s Vay Ádámot jászkun főkapitányt nevezte ki, a törvénytelen haszonbér fizetéstől a kunokat fölmenté. Azok már 1704-ben nem is fizették a haszonbért. Rákóczy a kunok ügyét minden alkalommal pártolta. — Mikor a bécsi udvar alkudozni kezdett vele, a kunok sérelme is fel volt véve a béke feltételei közé. Az 1715-iki országgyűlés is fölkarolta a kunok ügyét s tizenhárom tagú bizottságot küldött ki a sérelemnek megállapítására. E bizottságigen alapos véleményát adott. Az országgy. sokat foglalkozott a kunok kérdésével s erőlyesen visszautasította, mikor a rend nagymestere is a kinevezett igazgató részére helyet kérték a főrendek közt. Az országgy. 1715-ben kimondotta a jászkunok területének visszaváltását és ki is jelölte erre az alapokat. Hanem folytonos volt a pénzsádkéség. Végre is a jászkunok készen nyilatkoztak sajátjokból megváltani magukat a jobbágyaság alól. De a kérdés így is függőben maradt. Az ország nem tehetett eleget az 1715-iki határozatnak. Maga a rend is szabadulni akart volna már s a bécsi kormány utóljára is a megváltás alapjául a pesti rokkantak alapját (a Széchenyi-féle alapítványt) jelölte ki. 29 év múlt a német rend után végleg elköltözött Magyarországból, hol mindenütt oly nagy ellenzavrra talált.

Színház.

Másfél hét telt el azóta, hogy Miklósy színtársulatának egy része városunkban az előadásokat megkezdette, előadtak azóta három operettet és két népsziművet, melyekben a társulatnak alkalma volt erejét s képességét minden oldalról bemutatni. A közönség általános nézetének és felfogásának adunk kifejezést akkor, midőn konstatáljuk, hogy a társulat egyike a legjelesebbeknek, hogy előadásai messze túl haladják a várakozást, a egyál-

talában Halason ilyen társulat mostanában nem fordult meg. A múlt számunk megjelenté óta tartott két operette előadás semmivel sem állott hátrább művészi tekintetben az elsőnél s a mi a népszínműveket illeti, azokban oly sikerült alakításokat volt alkalmunk látni, melyek bármely első rendű színpadnak is dicséretére válnának.

A közönség meglehetősen számmal látogatta az előadásokat. Szombaton és Vasárnap oly nagy számmal voltak jelen, hogy, főleg az utóbbi napon alig fértek a terembe. Kedden és csütörtökön kevesebb volt a nézők száma, de azt hisszük, hogy a másornak ezután következő számai nagyobb vonzó erőt fognak gyakorolni.

Szombaton a „Cörnevilli Harangok“ című operette került színpadra. Ha lehet az operettek közt osztályozást tenni, azt mondhatnók, hogy ez a felsőbbrendűek közé tartozik. Szövege nem azon bohózatos mesevilágból való, melyből a legtöbb libretto alakjai kikérültek, a mese nem holmi síkamlós ötletre van építve, van benne bizonyos drámaiság és komolyabb jelleg, mely alkalmat nyújt a színésznek alakításra a szerepének művészi kidolgozására, melyet a szereplők kellően jól is használtak. Zajos tapsokra ragadta a köszönészet. Szerzőjét személyesítője Peterdiné, továbbá Kiss János (a marquis) és Sziklay, ki Gáspár apó szerepében valóban Együdtre emlékeztetett, ki a népszínháznál e szerepet oly remekül megalkotta.

Vasárnap Berczik népszínműve „Az igmándi kispap“ nagy közönséget vonzott a színházba. A darabon a fővárosi sajtó annak idejében nem sok dicséretet talált, azt azonban elismerte, hogy színpadi hatás tekintetében sikerült mű. Ez, ez alkalommal is behozonyult a közönség az eddigi színházi esték bármelyikén is alig mulatott jobban, mint vasárnap. A szereplők közül főleg Szepessy Gusztáv emelkedett ki a kispap szerepében, a legapróbb részletekig kidolgozott finom alakítással. Pererdinének számos dalát a közönség zajosan megtapsolta s ismételtette. Kiváló Hatvaniné, Hatvani és Sziklay, továbbá Osváth Borcsa és Szirmay Jozsef említhetők.

Kedden: Kis menyecske, operette. Tartalma nagy mérvben síkamlós ugyan, azonban alkalmas kihagyásokkal ezen némileg segítettek. Meséje abból áll, hogy Rodolfo podesta bosszút forral San Carló ellen, kit az azóta már megboldogult podestánéval rosszban ért. A bosszu abból álland, hogy majd ha San Carlo megházasodik a podesta — vissza adja neki a kölcsönt. San Carlo eskünyug meg is házasodik és csak sok mindenféle ügy baj után kerül ki az uralkodó bosszuját. — Ez este a szereplők egy némelyike erős rekedtséggel küzdött, így főleg Kis János, kinek szép hangját alig lehetett fölismerni; Csillag Amáliának, ki egy kardos menyecskét ábrázolt, szintén kissé fátyolozott volt a hangja. A czimszerep Peterdiné kezében volt, ki Graceliát sok keccsel s ezuttal némi discretionnal énekelte. Sziklay a papus alatt nyugó férjet, Hatvani egy vén főurat sok komikummal s ügyesen alakítva ábrázoltak.

Csütörtökön Almásy Tihámér népszínművét a „Milimári“-adák. E mű a népszínházi pályázaton 1000 arany frank jutalmat nyert, a mely körülmény azonban inkább a pályázat meddőségét mutatja, mint a darab jóságát. A hosszadalmas 4 felvonáson egy igen érdektelen cselekmény húzódik végig, mely sehogys sem képes fölmelegíteni sem a játszókat sem a nézőt. Ehhez járult még a nálunk kevésbé ismeretes fővárosi romlott magyar beszédmód, melyet a szerző, tán, a fővárosi jelleg erősebb kitüntetésé végett vitt be a darabba, ennek nem valami nagy előnyére. A szereplők azonban mindent elkövettek az est sikeréért, melyből az országjárás ezuttal Hatvanit illeti, ki egy fővárosi korhelyt oly kitünő művészi alakítással adott, hogy ellene a legkövetkezőbb kritika sem tehetne kifogást. Lipcsei Juditról (Koresakné) szintén elismeréssel kell szólnunk, szintugy Szöllösi Ilon-

ról, kik igen szép sikerrel oldották meg feladataikat. Ugy látszik minden újabb előadás hoz felszínre a társulathoz újabb tehetségeket. A „milimári“ H. Csillag Amália volt, ki e rokonszenves kedves szerepet teljes mértékben érvényre juttatta. Dalait sokszor megújították. Kis János (Ferenca) e szintelen mitsémérő szereppel nem sokra ment, ellenben Sziklay egy tót Janót, ügyes maszkírozással s jó játékkal egész emberformává birt tenni. Szepessy zsidója halvány elmosódott alakítás, mely egyáltalán nem mérközhetik e színész mult vasárnapi játékával.

Miklós az operetteről.

Múltkori színi tudósításunkban egy pár megjegyzést kockáztattunk meg, általánoságban az operetteről, a nélkül, hogy aival a jelenleg városunkban időző s azóta is minden tekintetben jóra valónak bizonyult színtársulatot érinteni akartuk volna. Felfogásunk igazolására nem lesz érdektelen közölnünk, hogy miképen gondolkoznak magok a színészek is a most mindenféle nagy divathan lévő operetteről. Erre vonatkozólag igen jellemző egy felszólalás, melyet a „Keoskemét“ legutóbbi számában olvastunk és pedig nem mástól, mint éppen Miklós Gyulától, a jelenleg nálunk működő társulat igazgatójától, ki a társulat drámai személyzetével Keoskeméten maradt. Miklósnak e cikke a következőleg hangzik:

„Művészetet“ töltünk vidéki színészekről joggal keveset várhat a közönség; keveset ad, és mi büszkén elmonhatjuk: többet nyújtunk a közönségnek, mint az nekünk. „Érkölcs“ dolgában az árral uszunk kell; azokat a darabokat kell színpadra hoznunk, amiket Budapestnek adnak és habár önmagunk előtt pirulunk így az érkölesrontó operettek „égyértelműségén“, mégis azokat kell dédelgetnünk, nem azért, mert pénzét hoz, hanem azért, mert a „divat“ úgy kívánja s mert nem akarunk egymástól hátramaradni.

Pedig ha minden igazgató felülné számadási könyveit, ha kiszámítaná az operette mennyit hozott és mennyibe került; lehetetlen, hogy a tűzbe ne dobná valamennyi operette partitúráját.

Meg vagyok győződve, hogy e sorok olvasásánál valamennyi igazgató igenlőleg bólint a fejével. Azt mindenyik belátja, hogy az operette ki nem fizetheti magát vidéken, hogy a színészet szellemi és anyagi kárával jár, de azért ragaszkodik hozzá; miért? itt a bökkenő.

Ha én egy városért folyamodom és alá, huzva meg nem említem folyamodványomban, hogy a legújabb és leghíresebb operetteket fogom előadni, meg sem nyerem az engedélyt, mert van tíz más igazgató, aki operetteket ígér. A városi hatóságok pedig megvannak győződve arról, hogy csak annak az igazgatónak lehet jó társulata, kinek operetteje van. Így tehát minden igazgató azon van, hogy operetteket szerezzen, ha még olyan rossz is; elhanyagolja a drámat, ha még annyira imádja is.

Hogyan lehetne ezen segíteni?

Könnyen. — Az igazgatók mondják ki solidaritásban — egyhangulag — hogy nem tartanak operettet. De egy se tartson, egy se adhasson, és el merem mondani: a színészet rendezésének ezzel lenne letéve az alapköve. Nem hiszik el? mindjárt megmagyarázom.

Minden bajnak, rendtelenségnek, szerződészegésnek, csinyeknek, a mik a színészet körében történnek, jövedelmetlenség az oka. Ha az igazgató rendszeren fizetheti társulatát, fenntarthatja a rendet és imponálhat tagjainak; ezt pedig az operette eltörlésével minden buzgó és jóra való igazgató könnyen elérheti, mert költsége 50%-tel, gágéja 40%-

tol volna kevesebb, a jövedelem pedig egy en ugyanaz.

Ez nem phraxis, hanem hosszas tapasztaláson alapuló szent igazság; megdörmöthetően valóság, mely számokon alapszik.

Hát még az érköles, hát még a művészet, mennyire fog feltámadni halottaiból; milyen büszkék lehetünk majd önmagunkra, milyen büszke lesz ránk majd a nemzet, ha megint érdemes napszámomai leszünk, ha megint felemeltük a drámai művészetet azon nívóra, melyen elődeink korában ragyogott, és a mely Egressy, Tóth Jozsef, Fancsy, Szentpéteri és Szerdahelyiek teremtett.

Miklós Gyula.

A HÉT TÖRTÉNETE.

Az országgyűlési függetlenségi pártban kiűtött viszály a héten végre elintézészt nyert. A két csoportba sorakozott párttagok e hó 13-án együttes ülést tartván közös határozatot hoztak, mely kimondja, hogy a pártkör több tagja által a personalis unio ügyében kelt nyilatkozatra, nevezetesen az abban nyilvánított azon nézetre nézve, hogy a párt programját a personalis unio alapján tartják megvalósíthatónak: nem látja szükségét annak, hogy újabb programmszerű nyilatkozatot tegyen, minthogy a függetlenségi párt ugyerre vonatkozólag, valamint a belügyi kérdésekben nézeteinek több ízben világosan és határozottan kifejezészt adott. Belügyi kérdésekben a párt a szabadsátság és jogegyenlőség eszméit tartja irányadóknak s erre vonatkozó régebbi határozatait érvényesíteni fogja ezentul is.

Francoisországban a felsőház e hó 12-én tartott ülésében elvetette azon törvényjavaslatot melyet az alsóház a trónkövetelők kiutasítására vonatkozólag elfogadott. E javaslat tartalma az volt, hogy a kormányának jogában áll a trónkövetelőket Francoisországból kiutasítani, ha ezek a köztársaságot veszélyeztető tüzelmeket folytatnának; továbbá hogy az illető fejedelmi családok tagjai semmiféle polgári vagy katonai tisztséget nem viselhetnek. E helyett a senatus Say volt pénzügyminiszter indítványára egy más törvényjavaslatot fogadott el, melyszert a trónkövetelők számkivethetők ugyan, de hogy mily esetben ez nem függ a kormány tetszésétől, hanem az illetők akkor esküdtsékek, vagy a törvényszékké alakult senatus elé állíttatnak, mely fölöttük ítéletet mond. — E javaslat most ujjal beterjesztetett a képviselőház elé.

Napoleon herceget a vizsgáló bíró e hó 9-én hozott végzésével szabad lábra helyezte. Az erről szóló határozat kiemeli, hogy a herceg ellen a jan. 15-én kifüggesztett kiáltvány miatt indított vizsgálat összeesküvésnek nyomára nem jött; a kiáltványban a kormányforma és a közbéke ellen semmi erőszakos vagy anyagi támadás nincs; a kiáltvány csak megbírálja a köztársasági intézményeket, a protaszál ellenők, polgártársait azonban a fennálló rend ellen közvetlen nem izgatja. Napoleon herceg legközelebb Londonba utazik Eugenia volt császárné meglátogatására. Az elfogatásnak közvetlen eredménye az, hogy a Bonaparte-család több tagja, kik Napoleon-Jeromos herceggel haragban voltak, most ez alkalomból kibékültek vele.

H I R E K.

— A budapest-riponyi pálya szabcska-újvidéki részére nézve, miután a vállalkozó bejelentette, hogy e vonalrész elkészült, e hó 15-én tartott meg a múltani bejárás. A vonalrész körülbelül február végén fog a közforgalomnak átadani. A pétervárdi alagut szintén készen van s a mint a vizállás enged, rögtön kettőztetett erővel fognak a hid munkálatait hoz.

— Vörös kereszt egyeslet. A polgármester e hó 15-ikére gyűlésre hívta össze az országos vörös kereszt egyeslet halasi főlkájának

választmányát. Ugyanis az ország igazgatóság s a kalocsai vidéki választmány. a helybeli fiók egyület tagjai számát s vagyoni állását sürgetve követeli; s mintán a helybeli nagyület, valamint Szuper járásbíró ur. is aláírásokat gyűjtött s ezen aláírások biztosan nem tudhatók, a számadás pedig követeltek. — szűkségessé vált a halasi fiók-egyletnek rendbe hozása, a tagok számának és nevének számbavétele, a pénztár ügyében az országos szabály szerinti eljárás stb. A tagok azonban a kitűzött napon elő kevés számmal gyűltek össze, hogy a rendbehözatal nem volt eszközölhető. Legközelebb új gyűlés fog tartatni, s mikorra a rendezéshez szükséges adatok remélhetőleg együtt lesznek.

Miklós Gyula a szintársulját igazgatója többet magával e. hó 20-án Halasra érkezik s itt néhány darabban szintár-féllép. Csütörtökön a társulat „Bánk bán”-t Katona József nagybecsi tragédiáját adják elő, melyben a czimszerepet Miklós játssza. — Kedden, **Temesváryné** asszony mint műkedvelő felléptével adatik „Agnés asszony” népszínmű, melyben Arany János ismert balladájának tárgya van feldolgozva.

Élelmes vendég. A hét elején egy ismeretlen „ur” szállott be a helybeli vendéglőbe s szobát kért. Nyitottak is neki egyet melybe az idegen egy darabig bezárkózott s aztán elment a városba, magával vivén a kulcsot is. A vendéglő személyzetének csak másnap tűnt fel, az idegen távolléte, a mikor aztán rosszat sejtve feltörték a bezárt szobáját. — Ott arra a tapasztalatra jutottak, hogy a vendég a vánkoshajákat, lepedőket és az egyéb könnyen mozdítható ágynevet összezsúrdolta, és magával vitte. Természetesen nem is ment vissza többé. Hogy ki volt, és hova való, nem tudni.

Kegyelmet kapott. Nyiry Imre kalapos mestert hatóság elleni erőszak-vádja miatt a törvényszék 3 havi fogházra ítélte. Nyiry kegyelemért folyamodott a királyhoz s egy kihalgatás alkalmával személyesen nyújtotta át a kérvényt. A válasz most leérkezett s e szerint Nyiry Imrénök a király f. évi január hó 30-án Bécsben kelt elhatározásával a 3 havi fogházbüntetést öngedte.

A nagybecskereki ref. egyház lelkipásztora Szalay József fog szónokolni vasárnap e. hó 18-án a helybeli református templomban. — A nagybecskereki egyház, kevés számu, többnyire szegény sorsu tagjaival környezve idegen nemzetiségek s hitfelekezetek által csaknem 60 éve már, hogy küzd a létért. Fentartása főleg nemzetiségi szempontból nagyfontosságú, a mennyiben ott az alvidéken ez egyház ha megerősödhetnék, hatalmas védhástája lehetne a magyarságnak. Az egyház azonban nagy szegénység-

ben van; nincs temploma, nincs iskolája, sem paplaka; úgy hogy mintegy 15,000 frtra volna szükség, hogy a szükségesekekkel kellően ellátható legyen. Az egyház felkése Szalay József már beutazta az ország nagy részét könyvadalománnyok gyűjtése végett, hasonló ezébből jött városunkba is s bizszák, hogy közönségünk szintén járulni fog adományával ez nagy felekezeti, mint nemzeti érdekből nagyfontosságú egyház fölszólására. Szalay József ur febr. 7-én Fülöp-szálláson volt, hol 61 frt 45 kr., febr. 8-án Solton 74 frt 40 kr. gyűjtött, febr. 9-én Apestaton az I. dunavideki takarékpénztár 14 frt adományozott, az egyház itt később gyűjt. D. Patajon összegyűjt 177 frt 89 kr., Erdason 85 frt 38 kr., Uszodon 79 frt 66 kr. kegyeletos ezóra több takarékpénztár és egyéb pénzintézet adakozott eddig. Valamennyi adományról mely eddig befolyt vagy ezután befolyik, a lelkésznek husvét ünnepere haza érkezte után nyilvános nyugtázás és köszönet fog tötetni.

Wagner Richard nagyhírű német zeneszerző e hó 13-án Velencében elhunyt. Wagner 70 évet élt. Németország elsőrendű zenei kapacitását vasztotta el benne. A Wagner által alapított zenezeti irány úgy tekintetik, mint a német nemzeti zene specialis képviselője. E zene, vagy mint nevezni szokták a „jóvő zenéje” jellemző mivolta a zenei helyzettestésben rejlik: a Wagner fő operák tulajdonképen folytonos erős zene-kisérlettel színezett zenei szavaltából állanak s a magokban véve elzart zenei alapok (áriák, duettek) a lehetőleg el vannak bűfők távolítva. — A zeneszvilágot a Wagner-féle zene két táborra osztotta, melyek egyikke a báfványozásig menő hódolattal, a másik kibékíthetetlen gyűlölettel viseltetik a mester művei és működése iránt. — Wagner veje volt Liszt Ferencnek, ki a halálhír érkeztére Budapestről Velencébe utazott.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

TERMÉNYEK ÁRA.

Termények ára Halason febr. 17. — Búza — 7 — 5 frt. — rozsa 5 frt — kr., árpa 4 frt — kr., zab 2 frt 50 kr., köles — frt. — kr. mind 100 literenként. Kukorica min. 5-50 frt mozsolt 100 liter 4 frt.

Heti jelentés a budapesti gabonaföldszéről.

Budapest febr. hó 16-án.

Búza	6 bányási	78—81 k/g 9-80 10-35
	6 tiszavideki	78—81 k/g 9-80 10-60
	6 pestvidéki	78—81 k/g 9-85 10-35
	6 fehérmegyei	78—81 k/g 9-85 10-35
	6 bácskai	78—81 k/g 9-85 10-30
	6 északmagyarországi	78—81 k/g 9-45 9-85
Rozs	6 —	70—72 k/g 7— 7-30
Árpa	6 takarmány	60—62 k/g 6-80 7-10
	6 égetni való	62—64 k/g 7-20 7-80
	6 sörföldei	64—66 k/g 7-90 9-20
Zab	6 —	37—40 k/g 6-20 6-60
Tengeri újbansági	—	75 k/g 6— 6-15

Köles	6 —	—	k/g 6— 6-50
Repeze	új káposzta	—	k/g —
	új bányási	—	k/g —
H a t á r i d ő ü z l e t.			
	Tényzat	Határidő	pénz árú
Búza	lányha	tavasza	9-68 9-72
		ősze	10-18 10-20
		aug. szept. 1882.	—
Tengeri		új. jun. -ra 1883.	6-36 6-37
Zab		tavasza	6-48 6-50
		ősze	—
Repeze káp.		aug. szept-re	13 1/2 13 3/4
	báns.	aug. szept-re	—

Közbányai dísznövsír febr. 16. Magyarországi vén, nehéz sertés kilogrammja 58—59 kr., fiatal nehéz 62—62 1/2 kr., könnyű 57—58 kr. Szedett nehéz 59 kr., könnyű 55—57 kr. Oláhország 60—62 kr., szerbiai 61 — kr. Életsuly: páronként 45 kilogramm s azonfeül 4% os levonás.

Vasúti menetrend.

Halasról indul

Budapestre:

Személyvonat	—	délelőtt	11 óra 50 percz.
Vegyesvonat	—	éjjel	12 óra 20 percz.

Szabadkára:

Személyvonat	—	délután	2 óra 57 percz.
Vegyesvonat	—	éjjel	3 óra 18 percz.

Halasra érkezik

Budapestről:

Személyvonat	—	délután	2 óra 50 percz.
Vegyesvonat	—	éjjel	3 óra —

Szabadkáról:

Személyvonat	—	délelőtt	11 óra 48 percz.
Vegyesvonat	—	éjjel	12 óra —

Korda Imre,

felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

Hirdetések.

A városi nyilván-
tartói állás elhalálozás folytán megürülvén, felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy ke-
lően felszerelt kérvényeiket

f. február hó 25-ik napjáig

hozzám annál bizonyosabban nyujtsák be, mert az ezentul beadott kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Halas, 1883. február 14-én.

Vári Szabó István
polgármester.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy lakásomat a II. tizedben levő saját házamba (Bori Sándor féle házba) tettem át.

Elvállalok mindennemű szivattyuk, nyomó és szívó kút szivattyuk és fecskendő szivattyuk

készítést és javítását három évi jótállás mellett.

Efféle készülékek készen is kaphatók nálam.

E téren már több mint harmincz év óta jó sikerrel működöm s így azon meggyőződésben vagyok, hogy a közönség bizalmára jogosan lehet számítanom.

3—2

Tisztelettel

Sárközi István.

A helybeli nagyvendéglőben

havikosztosok jutányos árak mellett elvállaltatnak. Ugyanott elő lehet fizetni étkezésre házhöz hordatás mellett is. — A vendéglőben minden nap **friss tormás virsli** kapható. — Pontos és jó kiszolgálásról kezeskedem.

Pathos Benó
nagyvendéglős.

ÉLESZTŐT

naponként friss készítményben küld megrendelésre minden vasúti és postaállomásra és pedig első rendű és a legnagyobb kelesztő hatás-sal bíró

sütő-Élesztőt

kiloját 66 krért. (franco-csomagolás) a szegedi első szesz-sajtó élesztő-gyár

Szegeden.

I-só minőségű szesz-sajtó-élesztőt kezesseg váltalattik. 10—4